

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ — ସଂଖ୍ୟା ପଞ୍ଚଚାଳିଶ

ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ରୂପାନ୍ତର: ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ “ଦୈନିକ”ର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger

2024-01-09

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା “ନିତ୍ୟ”କୁ ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲର ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ୍ କିମ୍ପା ପୌତ୍ତଳିକତାର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପରିଚିତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଏହା ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କର ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଏହା 1863 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏକ ବିଦ୍ରୋହର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ମିଲରଙ୍କର ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶରେ ଥିବା ମୋଶାଙ୍କ “ସାତ ସମୟ” ବିଷୟକ ବୁଝାମଣାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟିକ୍ “ନିତ୍ୟ”ର ଠିକ୍ ପରିଚୟକୁ ପୌତ୍ତଳିକତା ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା, ସେମାନେ ଶୟତାନର ପ୍ରତୀକକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ କଲେ। ଯିଶାୟା ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତ କଥାକୁ ଉଲଟାଇ ଦେବା ଥିଲା। “ନିତ୍ୟ”ର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ 1930 ଦଶକରେ (ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟିକ୍ ଚୂଡ଼ାୟ ପିଢ଼ିରେ) ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ 1901 ଠାରୁ (ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟିକ୍ ଚୂଡ଼ାୟ ପିଢ଼ିରୁ) ଏହା ଏକ ବିବାଦର ବିଷୟ ହୋଇଆସୁଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ପରି, ସତ୍ୟର କ୍ରମାଗତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଏକ ଏମିତି ଭୁଲର ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ନେଇଗଲା, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଅକ୍ଷମତା ପାପର ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା।

ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅକ୍ଷମତା ପାପ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୟତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ସେହି ନିଜ କାମଟି ହିଁ କଲା, କେବଳ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବରେ। ସେମାନେ ଶୟତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ (ପୌତ୍ତଳିକତାକୁ) ଗ୍ରହଣ କରି, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଖରେ ଆରୋପ କଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଦ୍ରୋହର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ଭାବେ ଶୟତାନଙ୍କୁ ବାଛିନେବା।

ଏହିପରି ପୀଲାତ ସେହି କଥା ଶୁଣି, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ “ପାଭେମେଣ୍ଟ୍” ବୋଲି କୁହାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଇବ୍ରାନ୍ତୀ ଭାଷାରେ “ଗବ୍‌ଥା”, ସେଠାରେ ବିଚାରାସନରେ ବସିଲେ। ସେହି ଦିନ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଦିନ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଷଷ୍ଠ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଥିଲା; ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜା!” କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଚିକ୍କାର କରି କହିଲେ, “ଏହାକୁ ନେଇଯାଅ, ଏହାକୁ ନେଇଯାଅ, ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦିଅ।” ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରାଜାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦେବି?” ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “କୈସର ଛଡ଼ା ଆମ ପାଖରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଜା ନାହିଁ।” ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ। ତାହାପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ। ଯୋହନ 19:13-16।

ପୀଲାତ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ପ୍ରତିନିଧି ଥିଲେ, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହୁଇଟ୍ ପରିଚୟ କରାନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଖସାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଯେ ଅଜଗର, ସେହିଅଟେ ଶୈତାନ; କିନ୍ତୁ ଗୌଣ ଅର୍ଥରେ ସେହି ଅଜଗର ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହିପରି ଅଜଗର “ଦୈନିକ” ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ହୋଇଛି। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ବିଦ୍ରୋହର ଶେଷ ସମୟରେ, ଯେବେ ସେମାନେ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କଲେ, “କୈସର ବ୍ୟତୀତ ଆମର କୌଣସି ରାଜା ନାହିଁ,” ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ସାର୍ବଜନୀନ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ଥିଲେ ଶୈତାନ। ରାଜାରୂପେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳ୍ପ ସାମୁଏଲଙ୍କ ଦିନରେ, ଯେବେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ରାଜା ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ପରି ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ମାନବ ରାଜା ଦିଆଯାଉ।

ତାହାପରେ ଇସ୍ରାଏଲର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ଏବଂ ରାମାହରେ ସାମୁଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମେ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଛ, ଏବଂ ତୁମର ପୁଅମାନେ ତୁମ ପଥରେ ଚାଲୁନାହାନ୍ତି; ତେଣୁ ଏବେ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ପରି ଆମ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ କରିବାକୁ ଜଣେ ରାଜା ନିଯୁକ୍ତ କର। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ

ଯେତେବେଳେ କହିଲେ, “ଆମ ପାଇଁ ଜଣେ ରାଜା ଦିଅ, ଯେ ଆମର ନ୍ୟାୟ କରିବ,” ସେ କଥା ସାମୁଏଲଙ୍କୁ ଅପ୍ରମାଣ ଲାଗିଲା। ଏବଂ ସାମୁଏଲ ସଦାପ୍ର ଭୁଲୁଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ତେବେ ସଦାପ୍ର ଭୁଲୁଥିବା ସାମୁଏଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ଲୋକମାନେ ତୁମକୁ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ସେସବୁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ; କାରଣ ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ। ଯେଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି, ସେଦିନଠାରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଯେପରି ସମସ୍ତ କାମ କରିଆସିଛନ୍ତି—ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିଛନ୍ତି—ସେହିପରି ସେମାନେ ତୁମ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । 1 Samuel 8:4-8.

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ କେବେ ବି ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିଲା ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ଏକ ରାଜା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଆକାଞ୍ଛା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହେବ ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରୁଣରେ ବିଶ୍ଵ କରିଦେବେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁତାକୁ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ଭାବେ ବାଛିନେବେ। ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଆତ୍ମଧାର୍ମିକ ଧାରଣାଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁରୁ ଲୁଚି ରହିଥିଲା—ଯେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ସତ୍ୟପି, ସେମାନେ ତଥାପି ନିର୍ବାଚିତ ଜନ ହିସାବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲେ; କାରଣ, ଶେଷେ ତ, ସେମାନେ ଏହିପରି ଯୁକ୍ତି କରୁଥିଲେ, ଶାମୁଏଲଙ୍କ ପରେ ମଧ୍ୟ ଇଶ୍ଵର ଏକ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ରଖୁଥିଲେ।

ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵାମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭୁଲ ଭାବେ ବୁଝିଥିଲେ, ଏହି ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵାମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଯେ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଚୟିତ ଜନ। ସେମାନେ ଏହା ଦେଖୁନଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଠାରୁ ଦୂରେ ସରିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵର ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଥିଲେ। ଏହା ସେହି ସତ୍ତ୍ଵେ ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶକୁ ସେମାନେ ନିରକ୍ତର ଭାବେ ଅସ୍ଵୀକାର କରୁଥିଲେ। 1863 ମସିହାରେ ସେହି ଏକେ ପ୍ରବନ୍ଧନା Adventism ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଲା।

ଏଡ଼ଭେଣ୍ଟିଜ୍, ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିବା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା, ଏବଂ ସେହି ଏକେ ବର୍ଷରେ ଏକ ବୈଧ ଭାବେ ନିବନ୍ଧିତ ଚର୍ଚ୍ଚ ହେବାକୁ ଚୟନ କଲା, ଯେହି ବର୍ଷରେ ସେମାନେ ଏଲିୟାହୁ (ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲର) ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ମୋଶାଙ୍କ “ସାତ କାଳ”ର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ସେହି ଏକେ ବର୍ଷରେ ସେମାନେ ଏକ ଜାଲିଆତି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଯାହାକୁ ଆଉ ପଢ଼ିହେବ ନଥିଲା, ଏବଂ ହବକକୁକ ୨:୩ ଅନୁଯାୟୀ ଆଉ “କହି” ପାରୁନଥିଲା, କାରଣ ତାହାକୁ ବୁଝେଇବା ପାଇଁ ଏକ ହ୍ୟାଣ୍ଡଆଉଟ୍ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା। ହବକକୁକଙ୍କ ଚାର୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ଯେପରି ରୂପ ଥିଲା ସେହିପରି ପଢ଼ାଯାଇପାରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ “କହି” ପାରୁଥିଲା।

୧୮୭୩ ମସିହାରେ ସେମାନେ କରିଥିବା ପସନ୍ଦ ବିଷୟରେ ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିଜ୍ କୌଣସି ଆତ୍ମ-ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କଲା; କାରଣ, ସମସ୍ତ କଥାର ଶେଷରେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵୀ ଥିଲେ, ଯାହା ଏହା ପ୍ରମାଣ କରୁଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଚିହ୍ନିତ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଆତ୍ମା ଥିଲା। ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ଏକେ ଆତ୍ମା ଓ ମନୋଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ; ଏବଂ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆବିଷ୍କୃତ ପ୍ରଥମ ରତ୍ନକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବାରୁ ଯେ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “the daily” ନାମକ ରତ୍ନ ସମ୍ପର୍କରେ ମିଲରଙ୍କ ପରିଚୟକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଅସ୍ଵୀକାରକୁ ନେଇଗଲା।

ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ “ନିତ୍ୟ” ବିଷୟରେ ମିଲରଙ୍କ ବୁଝାମଣାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କଲା—ଯାହା ପୌତ୍ଵଳିକ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସେହି ପୌତ୍ଵଳିକ ରୋମ ତଦନୁସାରେ ସାତାନ୍ତଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତୀକ—ଏବଂ ଦାବି କଲା ଯେ “ନିତ୍ୟ” କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଏକ ସାତାନ୍ତ ପ୍ରତୀକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛିଲା। ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା ଯେ କୈସର ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର କୌଣସି ରାଜା ନାହିଁ, ଯିଏ ପୌତ୍ଵଳିକ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ସାତାନ୍ତଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ଭବିଷ୍ୟତ୍ ସ୍ୱାମୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗର ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ସେହି ପସନ୍ଦ ଏହା ଦାବି କରୁଥିଲା ଯେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ୍ କୁ ଦାନିଏଲର ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଏବଂ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପୁନର୍ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେଉଁ ଅଧ୍ୟାୟ ଯେଉଁଠି ଉଲ୍ଲୀକ ନଦୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯେଉଁଠି ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଜ୍ୱାଳିତ ବୃକ୍ଷ ଥିଲା। ସେମାନେ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, କାରଣ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଦୈନିକ" ବାକ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତର ଭଲେ ଖି କରାଯାଇଛି।

ଉଲ୍ଲୀକ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଯେଉଁ ଇତିହାସରେ ମୁଦ୍ରାମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ହୋଇ, ମିଲେରାଇଟ୍ ମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନର୍ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ତାଙ୍କର ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ପୂର୍ବରୁ ଆଉ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନେ ରୋମର ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟକୁ ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ୱ ସହିତ ଏକ ରାଜ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେହି ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ୱ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ଦାନିଏଲ ସ୍ୱପ୍ନ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ପାଇଥିବା ଦର୍ଶନକୁ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ରୁଝିବାକୁ ହେବ।

ରାଜା ବେଲଶ୍ଚରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକାଳର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ, ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ମୋ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପରେ, ମୋତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ, ଆଉ ଏକ ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଦାନିଏଲ 8:1.

ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "ପ୍ରଥମେ" "ଯେହି ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା," ସେହିଟି ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନ ଥିଲା।

ବାବିଲୋନର ରାଜା ବେଲଶ୍ଚରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ଥିବାବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକର ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଲେ; ପରେ ସେ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଲେଖିଲେ ଏବଂ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ସାରାଂଶ କହିଲେ। ଦାନିଏଲ 7:1।

ଏହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ ବାଇବେଲର ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାମାନେ ପ୍ରଥମେ ଦାନିଏଲର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲେ। ବାବିଲ, ମାଦୀ-ପାରସୀ, ଗ୍ରୀସ ଓ ରୋମ—ଏହି ଚାରି ରାଜ୍ୟ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପୁନର୍ବାର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପୁଣିଥରେ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଭେଦ ସହିତ—ଏହି ଚାରି ରାଜ୍ୟର ରାଜନୈତିକ ଉପାଦାନମାନ ଓ ଏହି ଚାରି ରାଜ୍ୟର ଧାର୍ମିକ ଉପାଦାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦ। ଦାନିଏଲ ୭ ରେ, ଏହି ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ହିଁସ୍ର ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ୮ମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ଏକେଇ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ-ସମ୍ପର୍କୀୟ ପଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ଦାନିଏଲ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନକୁ ରୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଗାତ୍ରିଏଲ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ।

ମୁଁ ଦାନିଏଲ, ମୋର ଦେହର ମଧ୍ୟରେ ମୋର ଆତ୍ମାରେ ଶୋକାକୁଳ ହେଲି, ଏବଂ ମୋର ମସ୍ତକର ଦର୍ଶନମାନେ ମୋତେ ବିଚଳିତ କଲେ। ମୁଁ ସେଠାରେ ଦାଣ୍ଡିଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି, ଏବଂ ଏହି ସବୁ ବିଷୟର ସତ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି। ତେଣୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏବଂ ଏହି ବିଷୟମାନଙ୍କର ଅର୍ଥବ୍ୟାଖ୍ୟା ମୋତେ ଜଣାଇଦେଲେ। ଏହି ବଡ଼ ବଡ଼ ପଶୁମାନେ, ଯେମାନେ ଚାରି, ସେମାନେ ପୃଥିବୀରୁ ଉତ୍ତର ହେବାକୁଥିବା ଚାରି ରାଜା। କିନ୍ତୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପବିତ୍ରମାନେ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ, ଏବଂ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ହଁ, ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟକୁ ଅଧିକାର କରିବେ। ଦାନିଏଲ 7:15-18.

ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେହି ଚାରିଟି ପଶୁ ହେଉଛି ଚାରିଟି ପାର୍ଥକ୍ୟ ରାଜ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସହ ସମ୍ପର୍କରେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥିତ ରହିବେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପର୍ବତରୁ କାଟାଯାଇ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା ପାଷାଣ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ସେପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟର ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଚାରିଟି ପାର୍ଥକ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ରହିବାକୁ ଥିଲା।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତେରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଭୂମିଜ ପଶୁ ବିଷୟକ ଆଲୋଚନା କରିବାବେଳେ, ସିଷ୍ଟର ହାଇଲ୍ ସେହି ଚାରିଟି ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମିଲେରାଇଟ୍ ବୁଝାମଣାକୁ ମିଲେରାଇଟ୍ ବୁଝାମଣାରୁ ବହୁ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲେ।

“ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ ପରିଚିତ କରାଯାଏ। ଭବିଷ୍ୟତ ଯୁଦ୍ଧ । କହନ୍ତୁ: ‘ମୁଁ ପୃଥିବୀରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଶୁକୁ ଉପରକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲି; ଏବଂ ତାହାର ମେଷଣାବକ ସଦୃଶ ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା।’ ପଦ 11। ଏହି ପଶୁର ଦେଖାଶୁଣା ଏବଂ ତାହାର ଉଦୟର ପ୍ରକାର—ଉଭୟେ—ସୂଚନା କରେ ଯେ, ଯେ ଜାତିକୁ ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ଜାତି ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଶାସନ କରିଥିବା ମହାନ ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟତ ଯୁଦ୍ଧ । ଦାନିଏଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶିକାରୀ ପଶୁମାନଙ୍କ ରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ଉପିଆସିଲେ ଯେତେବେଳେ ‘ଆକାଶର ଚାରି ବାୟୁ ମହାସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଆଘାତ କରୁଥିଲା।’ ଦାନିଏଲ 7:21 ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସତରହ ଅଧିକାଂଶରେ ଜଣେ ଦୃଢ଼ ବ୍ୟାପୀ । କଲେ ଯେ ଜଣ ‘ଲୋକମାନେ, ଜନସମୂହ, ଜାତିମାନେ ଓ ଭାଷାମାନଙ୍କୁ’ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 17:15। ବାୟୁ ବିବାଦର ଏକ ପ୍ରତୀକ। ଆକାଶର ଚାରି ବାୟୁ ମହାସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଆଘାତ କରୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ, ସେହି ଭୟାବହ ବିଜୟ ଓ ବିପ୍ଳବର ପରିଦୃଶ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ କରେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ମାନେ ଶକ୍ତିରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି ।” The Great Controversy, 439.

ପଶୁମାନେ ସେହି ଜୟଯାତ୍ରାମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟମାନେ ଶକ୍ତିରେ ଉଦ୍ଧୃତ ହେବା ସମୟରେ ସାଧୁତ ହୋଇଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ଏକ ହିଂସ୍ର ପଶୁ କୌଣସି ରାଜ୍ୟର ରାଜନୈତିକ, ଆର୍ଥିକ ଓ ସାମରିକ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟରୁ ଗୃହୀତ ଉପାଦାନସମୂହ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏପରି କରି ସେମାନେ ସେହି ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଉପାଦାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟର ଏକତା ଥିଲେ।

ରାଜା ବେଲ୍‌ଶାନ୍‌ର ରାଜ୍ୟାଭିଷେକର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ, ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଯେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ତାହା ପରେ ପୁଣି ମୋତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ, ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ମୁଁ ସେହି ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏଲାମ୍ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ଶୁଣନ୍ ପ୍ରାସାଦରେ ଥିଲି; ଆଉ ମୁଁ ସେହି ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି ଯେ, ମୁଁ ଉଲାଲ ନଦୀ ପାଖରେ ଥିଲି। ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖି, ନଦୀର ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ଗୋଟିଏ ମେଷ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲା; ସେହି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଉଠି ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟତାରୁ ଅଧିକ ଉଠି ଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁଟି ଅଧିକ ଉଠି, ସେହିଟି ପରେ ଉତ୍ତୁ ହେଲା। ମୁଁ ସେହି ମେଷକୁ ପଶ୍ଚିମଦିଗକୁ, ଉତ୍ତରଦିଗକୁ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣଦିଗକୁ ଠେଲୁଥିବା ଦେଖିଲି; ଏପରିକି କୌଣସି ପଶୁ ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ, ନାହିଁ କିଏ ତାହାର ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିଲା; କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାମୁତାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା ଏବଂ ମହାନ ହେଲା। ଆଉ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ବିଷୟରେ ବିଚାର କରୁଥିଲି, ଦେଖି, ପଶ୍ଚିମଦିଗରୁ ଗୋଟିଏ ଛାଗ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ଆସୁଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଭୂମିକୁ ସ୍ପର୍ଶ ମଧ୍ୟ କରୁନଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଛାଗର ଦୁଇ ଆଖି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶିଙ୍ଗ ଥିଲା। ସେ ସେହି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ମେଷ ପାଖକୁ ଆସିଲା, ଯାହାକୁ ମୁଁ ନଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖୁଥିଲି, ଏବଂ ନିଜ ଶକ୍ତିର ଉଗ୍ର କ୍ରୋଧରେ ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ବୋଡ଼ିଆସିଲା। ଆଉ ମୁଁ ତାହାକୁ ମେଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲି, ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଲା, ଏବଂ ମେଷକୁ ଆଘାତ କରି ତାହାର ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ଉଠିଦେଲା; ଏବଂ ମେଷରେ ତାହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇରହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ରହିଲା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାକୁ ଭୂମିକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲା, ଏବଂ ତାହାକୁ ପଦଦଳିତ କଲା; ଏବଂ ମେଷକୁ ତାହାର ହାତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବାକୁ କେହି ଥିଲେ ନାହିଁ। ଏହିପରି ସେହି ଛାଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ହେଲା; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବଳ ହେଲା, ସେହି ବଡ଼ ଶିଙ୍ଗଟି ଉଠିଗଲା; ଆଉ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଆକାଶର ଚାରି ବାୟୁଦିଗ ପ୍ରତି ଚାରିଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶିଙ୍ଗ ଉତ୍ତୁ ହେଲା। ଦାନିଏଲ 8:1-8.

ଅଷ୍ଟମ ମ ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏହି କଥା ସହିତ ଯେ, ଦାନିଏଲ ସ୍ଥିର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେହି ସମୟରେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ (ବାବିଲୋନ)ର ଇତିହାସକାଳରେ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ବାବିଲୋନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ପ୍ରତୀକ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ସେହି ମେଷଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେହା ମେଦୀ-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୃଥିବୀୟ ରାଜ୍ୟ କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ବାବିଲୋନର ପ୍ରତୀକ ନଥିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୁଣି, କାରଣ ବାବିଲୋନର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଲା ଏହା ସେହି ରାଜ୍ୟ କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହାକି ଅପସାରିତ ହୁଏ, ଏବଂ ପରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯେପରିକି ନବୃତ୍ତ ବ୍ୟବସାୟର “ସାତ ସମୟ” ପଶୁ ସଦୃଶ ଜୀବନଯାପନ

ହୁଏ । ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ । ସେହି “ସାତ ସମୟ” ଅବଧିରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲୋନର ଗୋଟିଏ ଉପାଦାନ (ପୋପତନ୍ତ୍ର) ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୁଏ, କାରଣ ପୋପତନ୍ତ୍ର ସେହି ରାଜ୍ୟ ଯାହା ସଭ ର ପ୍ର ତୀକାମ୍ କ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇ ରହେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ଘାତକ ଆଘାତ ପାଇଥିଲା । ଦାନିଏଲ ଯେ “ରାଜା ବେଲଶ୍ଚରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଭିକ୍ଷକର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ” ସେ ଏହି ଦର୍ଶନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ବାବିଲୋନକୁ ମେଦୀ-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଏ ତୃତୀୟ ରାଜ୍ୟ ର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ; କିନ୍ତୁ ଏହା ବିଶେଷ ଭାବରେ ବାବିଲୋନକୁ ସେହି ଗୁପ୍ତ , କିମ୍ବା ବିସ୍ମୃତ, ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଏ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ରାଜାଙ୍କ ଦିନରେ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଥାଏ ।

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପଶୁମାନେ ହିଂସ୍ର ଶିକାରୀ ପଶୁ ନୁହନ୍ତି; ସେମାନେ ସେହି ପଶୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ରାଳୟର ସେବାରେ ବଳିଦାନୀୟ ପଶୁରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟକୁ “ଏକ ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗ” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ପଶୁରୂପେ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଶିଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟର ବେଦୀମାନଙ୍କର ଗଠନରେ ଶିଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଚାରିଟି ରାଜ୍ୟକୁ ଦାନିୟେଲ କେବଳ ପବିତ୍ରାଳୟ-ସମ୍ପର୍କୀୟ ପଦାବଳୀଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ କରିନଥିଲେ, ଅଧ୍ୟାୟର ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଶବ୍ଦ ଅଛି ଯାହା ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟ-ସେବାରୁ ଗୃହୀତ । ଅଧ୍ୟାୟର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପବିତ୍ରାଳୟ-ସେବାରୁ ଗୃହୀତ ଇତ୍ୟାୟ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି, ତଦୁପରି ପବିତ୍ରାଳୟ-ସେବାରେ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିବାର କ୍ରିୟାଟି ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଗଠନରେ ସଂନିବିଷ୍ଟ ଅଛି । ଦାନିୟେଲ ସଚେତନ ଭାବରେ ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଯେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି, ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟନୀତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଏବଂ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଧର୍ମୀୟ-ପ୍ରଶାସନିକ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି ।

ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଥିଲା ବୋଲି ଏହି ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରକାଶ କରେ; ଏହି କାରଣରୁ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଆତ୍ମଭେଦକୁ ଶୈତାନୀ କଳ୍ପକଥାମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ନିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । “ଦୈନିକ” ବିଷୟରେ ମିଲରଙ୍କ ବୁଝାମଣାକୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା” ବୋଲି ଏକ ଦାବି ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୁଏ; କାରଣ ସେମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମିଲରଙ୍କୁ ସେହି ରୂପରେଖା ଦେଇଥିଲେ, ସେହିଟି ନିଶ୍ଚିତ ନଥିଲା ।

ନିଶ୍ଚୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁକିଛିକୁ ଉଲଟାଇ ଦେବା କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ମାଟି ସମାନ ଗଣ୍ୟ ହେବ; କାରଣ, ଯାହା ତାହାକୁ ତିଆରି କଲା, ସେହି ବିଷୟରେ କି ସୃଷ୍ଟି ବସ୍ତୁ କହିବ, ସେ ମୋତେ ତିଆରି କରିନାହିଁ? କିମ୍ବା ଯାହା ଗଢ଼ାଯାଇଛି, ସେ କି ତାହାକୁ ଗଢ଼ିଥିବା ବିଷୟରେ କହିବ, ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବୁଝିବାଶକ୍ତି ନଥିଲା? ଯିଶାୟ 29:16.

ମିଲରଙ୍କର ଢାଞ୍ଚା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସଂରଚନା ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ପରିଚୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1863 ଠାରୁ ଆଗକୁ, ଆତ୍ମଭେଦକୁ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଆବୃତ କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଏବଂ କାଥଲିକବାଦର ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କଲା । ଆତ୍ମଭେଦକୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ, ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ, ଏକ ମିଥ୍ୟା ଢାଞ୍ଚାକୁ (ଯାହା ଢାଞ୍ଚାବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା) ଗ୍ରହଣ କଲା । ଏପରି କରିବାରେ, ସେମାନେ ଦାବି କରନ୍ତି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟର କର୍ତ୍ତାଙ୍କର କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନାହିଁ । ସେହି ଢାଞ୍ଚାର ଅସ୍ୱୀକାର 1798ରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିର ଅସ୍ୱୀକାର ଥିଲା, ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭାଷାରେ ସେମାନେ “ଦୁଷ୍ଟ” ଥିଲେ ।

ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବେ, ଧଳା କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ । ଦାନିଏଲ 12:10.

“ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ତା କରିବେ”, ଏହା ଏପରି ଭାବେ ସତ୍ୟ ର ଏକ କ୍ରମ ମୋକ୍ତ ତିଶୀଳ ଓ ତୀବ୍ର ତର ପ୍ର ତ୍ୟ । ଖ୍ୟାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ର ଏହି ଗଠନତନ୍ତ୍ର ପ୍ର ତି ପ୍ର ତ୍ୟ । ଖ୍ୟାନ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ର ତି ପ୍ର ତ୍ୟ । ଖ୍ୟାନ; ଏବଂ ପରିଶାମସ୍ତ

ସେମାନେ ଯେ ନକଲି ଗଠନଚକ୍ର ବା ଇଂରାଜୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ଶାସନ ନିୟମକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ତାହାର କାରଣରେ ଇଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ଶାସନ ନିୟମ କରନ୍ତି ।

ମୋର ଜନମାନେ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରୁ ନାଶ ପାଇଛନ୍ତି; କାରଣ ତୁମେ ଜ୍ଞାନକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଛ, ସେହିପାଇଁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବି, ଯେପରି ତୁମେ ଆଉ ମୋ ପାଇଁ ଯାଜକ ହେବ ନାହିଁ; ଯେହେତୁ ତୁମେ ତୁମର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲିଯାଇଛ, ସେହିପାଇଁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବି । ହୋଶେୟା ୪:୨ ।

1844 ଠାରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ “ଯାଜକ” ଥିଲେ, ସେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନମାନେ, ଓଲିଭର ଟୌରଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ସେହି “ଜ୍ଞାନ”ର ଅଭାବର କାରଣରେ ଅସ୍ଵୀକୃତ ହେଲେ । ହୋଶେୟର ଛଅଟି ଯୁଦ୍ଧ ପଦ୍ୟର ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିଚାର କରିବା ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସତ୍ୟବିରୋଧୀ ଏକ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ବିଦ୍ରୋହକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହାକି “ଜ୍ଞାନ” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି ।

ହେ ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; କାରଣ ଦେଶର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିବାଦ ଅଛି, କାହିଁକିନା ଦେଶରେ ନ ସତ୍ୟ ଅଛି, ନ ଦୟା, ନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ । ଶପଥ କରିବା, ମିଥ୍ୟା କହିବା, ହତ୍ୟା କରିବା, ଚୋରି କରିବା, ଏବଂ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବାରେ ସେମାନେ ସୀମା ଭଲଦିନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ରକ୍ତପାତ ରକ୍ତପାତକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏହିହେତୁ ଦେଶ ଶୋକ କରିବ, ଏବଂ ତାହାରେ ବାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଜଣ କ୍ଷୀଣ ହେବ, କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସହିତ; ହଁ, ସମୁଦ୍ରର ମାଛମାନେ ମଧ୍ୟ ହରାଇ ଯିବେ । ତଥାପି କୌଣସି ମଣିଷ ବିବାଦ ନ କରୁ, ନ କେହି ଅନ୍ୟକୁ ଚିରସ୍ମାର କରୁ; କାରଣ ତୁମର ଲୋକମାନେ ସେହିମାନଙ୍କ ପରି ଯେମାନେ ଯାଜକଙ୍କ ସହ ବିବାଦ କରନ୍ତି । ଏହିହେତୁ ତୁମେ ଦିନରେ ପଡିତ ହେବ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ତୁମ ସହ ରାତ୍ରିରେ ପଡିତ ହେବ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର ମାତାକୁ ବିନାଶ କରିଦେବି । ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରୁ ମୋର ଲୋକମାନେ ନଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି; ତୁମେ ଯେହେତୁ ଜ୍ଞାନକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଛ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବି, ଯେଣୁ ତୁମେ ଆଉ ମୋ ପାଇଁ ଯାଜକ ହେବ ନାହିଁ; ତୁମେ ଯେହେତୁ ତୁମର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭୁଲିଯାଇଛ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବି । ସେମାନେ ଯେପରି ବଢ଼ିଲେ, ସେପରି ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ; ଏହିହେତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ମହିମାକୁ ଲଜ୍ଜାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବି । ସେମାନେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପକୁ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଉପରେ ଲାଗିରହେ । ଏବଂ ଲୋକ ଯେପରି, ଯାଜକ ମଧ୍ୟ ସେପରି ହେବ; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପଥ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବି । କାରଣ ସେମାନେ ଖାଇବେ, କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ବେଶ୍ୟାଚାର କରିବେ, କିନ୍ତୁ ବଢ଼ିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇଛନ୍ତି ।

ବେଶ୍ୟାଚାର, ଦ୍ରାକ୍ଷାମଦ୍ୟ ଓ ନୃତ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାମଦ୍ୟ ହୃଦୟକୁ ହରଣ କରିନେଉଛି । ମୋର ଲୋକମାନେ ନିଜ କାଠମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପରାମର୍ଶ ମାଗୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଲାଠି ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଛି; କାରଣ ବେଶ୍ୟାଚାରର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଧୀନତାରୁ ବେଶ୍ୟାଚାର କରି ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପର୍ବତଶିଖରମାନଙ୍କ ଉପରେ ବଳି ଦେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଧୂପ ଦ୍ଵାଳାଉଛନ୍ତି, ଓକ୍, ପଦ୍ମର ଓ ଏକ୍ଠ ଗଛମାନଙ୍କ ତଳେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଛାୟା ଭଲ; ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନେ ବେଶ୍ୟାଚାର କରିବେ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ପରକାୟା କରିବେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନେ ବେଶ୍ୟାଚାର କରିବାବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି ନାହିଁ, ନାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପତ୍ନୀମାନେ ପରକାୟା କରିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି; କାରଣ ସେମାନେ ନିଜେ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଗଣିକାମାନଙ୍କ ସହିତ ବଳି ଦିଅନ୍ତି; ତେଣୁ ଯେ ଲୋକ ବୁଝେ ନାହିଁ, ସେ ପଡିତ ହେବ । ହେ ଇସ୍ରାଏଲ, ତୁମେ ବେଶ୍ୟା ପରି ଆଚରଣ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଯିହୁଦା ଅପରାଧ ନ କରୁ; ତୁମ୍ଭେ ଗିଲଗାଲକୁ ଯାଅ ନାହିଁ, ବେଥାବେନକୁ ମଧ୍ୟ ଯିଅ ନାହିଁ, ଏବଂ “ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି” ବୋଲି ଶପଥ କର ନାହିଁ । କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ଏକ ଅବାଧ ବନ୍ଧୁରା ପରି ପଛକୁ ସରିଯାଇଛି; ଏବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିସ୍ଫୁଟ ସ୍ଥାନରେ ମେଷଣାବକ ପରି ଚରାଇବେ । ଇଫ୍ରାୟିମ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି; ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ । ସେମାନଙ୍କର ପାନ ଖଟା ହୋଇଯାଇଛି; ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ବେଶ୍ୟାଚାର କରିଅଛନ୍ତି; ତାହାର ଶାସକମାନେ ଲଜ୍ଜାଜନକ ବିଷୟକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି, “ଦିଅ, ଦିଅ” ବୋଲନ୍ତି । ପବନ ତାହାକୁ ନିଜ ପକ୍ଷମାନରେ ବାନ୍ଧି ନେଇଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବଳିମାନଙ୍କ କାରଣରେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । ହୋଶେୟା 4:1-19 ।

ହୋଶେୟଙ୍କ ର ସତର୍କବାଣୀ ଏହା ଯେ, “ସେହି ଦେଶର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ବିବାଦ ଅଛି, କାରଣ ସେହି ଦେଶରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ, କୃପା ନାହିଁ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଙ୍ଵାମାନ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ।” ଆଡେ ଶ୍ଵେତ ଶ୍ଵେତ ଶ୍ଵେତ ଶ୍ଵେତ ଦିନମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ। ଯେହି ଦିନ ଡର୍ଟ ବ୍ର ଶ୍ଵ ମ୍ୟାନ୍ ମିଲରଙ୍କ କକ୍ଷ ରେ ପ୍ର ବେଶ କରେ, ସେହି ଦିନ ଆଡେ ଶ୍ଵେତ ଶ୍ଵେତ—ଲୋକମାନେ, ଯାଜକମାନେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟ ବ୍ର ଙ୍ଵ ମାନଙ୍କୁ ସମେତ—“ଯେ ବୁଝେ ନାହିଁ ସେ ପଢିତ ହେବ,” କାରଣ ସେମାନେ “ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ” ହୋଇଥିବେ। ସେମାନଙ୍କ ର ମୂର୍ଖ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ସେମାନଙ୍କ ର ଜାଲିଆତି ଶିକ୍ଷା ବଳୀ, ଯାହା ଜାଲିଆତି ଏକ ଢାଞ୍ଚା । ମଧ୍ୟ ରେ ବୁନାଯାଇଛି।

ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିବା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ରୋହ ହେଉଛି ବିଦ୍ରୋହର ଏକ କ୍ରମୋନ୍ମତ୍ତଶୀଳ ତୀବ୍ରତା, ଯାହା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଘୋଷଣା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହୁଏ ଯେ ସେମାନେ ମିଲରଙ୍କର କକ୍ଷରୁ ବୁହାଇ ଦିଆଯାଉଥିବା ଜାଲିଆତି ଶିକ୍ଷାମତମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହକୁ ନିରନ୍ତର ବେଶ୍ୟାଚାର କରିବାରୁପେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। 1863 ଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେମାନେ ନିରନ୍ତର ବିଦ୍ରୋହ କରୁଥାନ୍ତି, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚାରି ଦିଆଯାଆନ୍ତି।

ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ବିଦ୍ରୋହ ତାଙ୍କର “ନିରନ୍ତର” ବ୍ୟଭିଚାର କରିବା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଯଦିଓ ଏହା ସେହି ଏକେଇ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ, ତଥାପି ଏହାର ଅର୍ଥ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “tamid” ସହିତ ସମାନ, ଯାହାର ଅର୍ଥ “ନିରନ୍ତର”, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଏହାକୁ “the daily” ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀର ଚାରିଟି ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆମର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

“ତାପରେ ମୁଁ ‘Daily’ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଖିଲି ଯେ, ‘sacrifice’ ଶବ୍ଦଟି ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନଦ୍ଵାରା ଯୋଗ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ନ୍ୟାୟର ଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସଠିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦେଇଥିଲେ। 1844 ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ଐକ୍ୟ ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ‘Daily’ ବିଷୟରେ ସଠିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଏକତ୍ର ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1844 ପରଠାରୁ, ଏହି ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ, ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ମତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ତାହାର ପରେ ଆସିଛି।” Review and Herald, November 1, 1850.